

متن پرسش

به نام خدا با سلام خدمت استاد عزیز: برای فهم بهتر این جمله امام رحمه الله علیه نیاز به کمک و لطف شما دارم. عین جمله ایشان: ایمان تنزل علم عقلانی به مرتبه قلب است و قلب آن مرتبه تجرد خیالی است که در آن مرتبه، معقول را به صورت جزئی می یابد و این مرتبه لوح نفس است که اگر در لوح نفس چیزی منتقش گردید، یعنی نفس در مرتبه خیال با آن معقولی که در مرتبه عقلانی، تعقل کرده، اتحاد پیدا نماید، همان ایمان است. ۱- آیا هر تنزل علم عقلانی به صورتی خیالی، ایمان است؟ ۲- آیا دریافت های قلب الزاما امری جزئی باید باشد و قلب قادر به دریافت کلیات نیست؟ ۳- آیا منظور از لوح نفس در بیان ایشان همان خیال است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با نظر به این تقسیم بندی که مقام عقل که حامل حقایق کلی است برتر از مقام قلب است که محل مصداق های حقایق کلی است، این سخن گفته شده است. آری! وقتی آن حقایق کلی نازل شود، صورت جزئی و مصداقی پیدا می کنند مثل آن که عقل در فهم کلی خود، متوجه است حق همیشه پیروز است. حال در مصداق جزئی متوجه می شود انقلاب اسلامی در مقابل صدام پیروز خواهد بود، و این مقام ایمان بر پیروزی حق بر باطل است که در صفحه ی نفس منقش شده است. ولی اگر عقل را عقل استدلالی بگیریم، که انسان ها در موضوعاتی مثل اثبات خدا و قیامت به کار می برند؛ عقل مرتبه ی بالاتری خواهد بود که آن موضوعات را به صورت ایمان در خود دارد. موفق باشید